

Artikel 16.

1. Hvor retten tilkommer grupper af arbejdstagere eller grupper af den erhvervs-mæssigt beskæftigede befolkning, skal hjælpen udgøre en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 65 eller artikel 66.

2. Hvor retten tilkommer samtlige personer med fast bopæl, hvis indtægt og formue under trangstilfældet ikke overstiger nærmere bestemte grænser, skal hjælpen udgøre en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 67.

Artikel 17.

Den i artikel 16 omhandlede hjælp skal i et af konventionen omfattet trangstilfælde som minimum sikres en berettiget person, der har tilbagelagt den ventetid, som måtte anses for nødvendig for at undgå misbrug.

Artikel 18.

1. Den i artikel 16 omhandlede hjælp skal ydes, så længe trangstilfældet vedvarer, dog således at hjælpen kan begrænses til 26 uger i det enkelte sygdomstilfælde, i hvilket tilfælde det ikke er obligatorisk at yde den i de første 3 dage efter arbejdsfortjenestens ophør.

2. Såfremt en i henhold til artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, kan hjælpens varighed begrænses

a) til et sådant tidsrum, at det samlede antal dage, i hvilke dagpenge ydes i et år, mindst udgør 10 gange det gennemsnitlige antal af de i det pågældende år berettigede personer; eller

b) til 13 uger i hvert enkelt sygdomstilfælde, i hvilket tilfælde det ikke er obligatorisk at yde den i de første 3 dage efter arbejdsfortjenestens ophør.

Afsnit IV.

Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Artikel 19.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer arbejdsløshedsunderstøttelse i overensstemmelse med de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 20.

Understøttelsen skal ydes en arbejdsdygtig person, der er tilmeldt som ledig, og hvis arbejdsfortjeneste, som nærmere bestemt ved nationale love eller administrative forskrifter, er bortfaldet som følge af, at den pågældende er ude af stand til at opnå beskæftigelse.

Artikel 21.

Retten skal tilkomme:

a) nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere; eller

b) samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstilfældet ikke overstiger de i henhold til bestemmelserne i artikel 67 foreskrevne grænser; eller,

c) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover.

Artikel 22.

1. Hvor retten tilkommer bestemte grupper af arbejdstagere, skal hjælpen udgøre en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 65 eller artikel 66.

2. Hvor retten tilkommer samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstilfældet ikke overstiger nærmere bestemte grænser, skal hjælpen udgøre en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 67.

Artikel 23.

Den i artikel 22 omhandlede hjælp skal i et af nærværende afsnit omfattet trangstilfælde som minimum sikres en berettiget person, som har tilbagelagt den ventetid, som måtte anses for nødvendig for at undgå misbrug.

Artikel 24.

1. Den i artikel 22 omhandlede hjælp skal ydes, så længe trangstilfældet vedvarer, dog således at dens varighed kan begrænses

a) til 13 uger inden for 1 år, hvor retten tilkommer grupper af arbejdstagere, eller

b) til 26 uger inden for 1 år, hvor retten tilkommer alle indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstilfældet ikke overstiger nærmere bestemte grænser.